

1451

מדינת ישראל
הכנסת

ש.פ.

פרוטוקול מס. 68 / ב

מישיבת ועדת הכספים, אשר התקיימה ביום ד', י"ד באדר א'
תשי"ז - 15.2.57, בשעה 9.00 בבקר.

נכחו - חברי הוועדה:

- י. גורי - היו"ר
- י. אפרתי
- ח. אריאב
- א. בהיר
- י. בן-אהרן
- ש. דיין
- מ. חזני
- י. פורדר
- י. קרגמן
- ח. רובין
- י. רוקח

ש. בזק - מזכיר ועדת הכספים.

7. הוצאת מסווגת למסווגת - 7-1956
 2. האם היורש האמין הנחשבת כמי שיש לה זכות להשתמש
 3. כמה יורש אחד ומהו המסגרת הכלכלית והמשפטית
 היו"ר י. גורי: אני פותח את הישיבה.

באחת מוועדות המשנה בה אני טיפלתי, עסקנו
בהעברות מסעף לסעיף. החומר מונח לפני חברי הוועדה. יש כמה דברים
שאושרו וכמה שלא אושרו.

המכתב הראשון - (לפי הסדר של קובץ מכתבים
המונחים לפניכם), עוסק בתקציב משרד הדתות. יש שם הקטבה בתקציב
בתי הדין השרעיים והעברתו למסגדים. זוהי העברה מקודש לקודש,
הוועדה מצאה לנכון לאשר אותה..

בדברי ההסבר לשינויים המוצעים כאן, כתוב:
התוספת של 3,750 ל"י דרושה כדי לאפשר למשרד הדתות להעלות את שכרם
של 125 עובדי המסגדים בסכום של 5 ל"י לחדש.

בסעיף (104) - בתי דין לדרוזים קטנה מ-6,600 ל-4,850 ל"י. ההפרש הוא ב-1,750 ל"י.
י. רוקח:

היו"ר י. רוקח:

הדרוזים מסתדרים במשפטים בינם לבין עצמם מבלי להיזקק לבתי-דין; יש להם דרך משלהם. הקימוץ הזה הועבר לצרכים חינוכיים, כפי שכתוב בדברי ההסבר.

המכתב השני - תקציב משרד העבודה לשנת

הכספים 1956/57 - עוכב.

המכתב השלישי - עוסק בשינויים בתקציב

משרד התחבורה. בסעיפים שונים ישנם צמצומים, שינויים אלה דרושים לכיסוי חוספת שכר והתקיירות.

המכתב הרביעי - תקציב מחצבים ומכרות

לשנת הכספים 1956/57 - לא אושר עדיין. אנו חייבים לקבל ביאורים נוספים על מכתב זה.

מכתב חמישי - תקציב משרד הנריאות לשנת

1956/57 - יש צמצום בתוסדות רפואה על מנת להגדיל את תקציב בי"ח "אסף הרופא". הוברר כי אין הסכום המיועד בתקציב למכשירים אורטופדיים לילדים נגועי שיתוק ילדים מספיק לצרכים. אי אספקת מכשיר אורטופדי בעתו גורם להארכת שהותו של הילד המחלים במרכז השיקום ללא צורך.

המכתב הששי - תקציב משרד המסחר והתעשייה

לשנת הכספים 1956/57 - כאן יש צמצום במתן הלוואות ותעשייה בעיר ובכפר. הסכום מיועד למתן הלוואות ליצרנים ובעלי-מלאכה בערבה, וכן להקמת שני בתי תעשייה ומלאכה באילת ע"י אגף הנגב והערבה במשרד הפיתוח.

המכתב השביעי - תקציב משרד המסחר והתעשייה

לשנת 1956/57 - כאן יש הקטנת מתן הלוואות לתעשייה בעיר ובכפר (בתעשיית אריגים), על מנת להקים מיבנים לתעשייה באיזורי פיתוח. הסכום יהווה השתתפות הממשלה בהון המניות של חברת עמידור, שתשכיר את המיבנים לתעשיינים. הביצוע של העבודה יהיה בידי אגף השיכון, שמשתתף גם הוא יחד עם הסוכנות היהודית במימון התכנית כולה על סכום כללי של מיליון ל"י. מכתב זה אושר.

המכתב השמיני - תקציב פיתוח חקלאות

לשנת הכספים 1956/57 - צמצום פיתוח גידולים חקלאיים חדשים ומחקרים מיוחדים בסכום של 12 אלף לירות. הקצבה זו מיועדת לרכישת כלים חקלאיים הדרושים למשק בית-הספר כדורי. תוכן מכתב זה אושר על-ידי הוועדה.

המכתב התשיעי - תקציב משרד ראש הממשלה

לשנת הכספים 1956/57 - פה יש הקטנת התקציב במחלקת החדשות והמועצה המדעית, הסכום הועבר לעתון "אל-יום". בדברי ההסבר כתוב: לאור המצב המדיני, הוחלט לשפר ולהרחיב את עתון "אל-יום" על חשבון פעולות אחרות במשרד ראש הממשלה. התשלום מיועד למדפיס הממשלתי.

הסכום הזה אושר על-ידי הוועדה.

בתקציב משרד ראש הממשלה לשנת 1957/58,

י. רוקח:

יש צמצום במנגנון.

בקרום יהיה זיכוח על הצעת תקציב משרד ראש הממשלה, ואז יינתן לנו הסבר על הסעיפים.

היו"ר י. גורי:

המכתב העשירי - תקציב משרד הבריאות
לשנת הכספים 1956/57. כאן יש צמצום כמתן תמיכות למוסדות רפואה.
הקטנה במיטות כלליות - רשויות מקומיות.

משרד הבריאות קלט במשך השנה סטג'רים
עולים וחוזרים מחוץ-לארץ במספר גדול מהמסוער, בסעיף תמיכות למיטות
כלליות - רשויות מקומיות, נותר עודף עקב אי פתיחת מיטות נוספות
בבית-החולים רוטשילד - חיפה, במועד המתוכנן.

תוכן מכתב זה אושר.

המכתב האחד-עשר - תקציב משרד העבודה
לשנת הכספים 1956/57. המשרד מעונין להרחיב את פעולת ההכשרה המקצועית
שמביאה לקליטה יצרנית של הלומדים. מאחר שרוב לומדי המקצוע הם מובטלים,
מקציב המשרד את הסכומים לקיומם בעת הלימודים מכספי עבודת דחק, והסכומים
המיועדים בתקציב המחלקה לחינוך מקצועי לקיום הלומדים יועברו להרחבת
מסגרת הקורסים.

גם מכתב זה אושר, אך הוועדה בקשה פרטים
כדי לדעת מהו מספר האנשים העובדים במשך שנה בקורסים, אני מקווה שאנו
נקבל פרטים אלה.

המכתב השנים-עשר - תקציב משרד העבודה
לשנת 1956/57 - צמצום במחלקות שונות, הוועדה קבלה ביאורים מפי באי-כוח
משרד האוצר, והיא אישרה את ההעברות.

י. בן-אהרון:
לא נראות לי ההגדלות, ומאז לא נראית לי
ההקטנה.

הי"ר י. גורי:
עיקר ההגדלות בעמוד השני.

זה גם כן בא בעקבות החוזר שהזכרתי אותו
קודם לכן. שר האוצר העביר חוזר בו הוא בקש מהמשרדים להסתדר מבפנים
לרגל גידול המשכורת. זה בא על מנת להשלים את החסר.

בדברי ההסבר כתוב: משרד העבודה קיצץ
בתקציבו 2% בעקבות החלטת הממשלה כי המשרדים ישלמו תוספת השכר בשנת
1956/57 מתקציבם. יש צורך להתאים את הקיצוץ למיבנה המחלקות במשרד.

י. בן-אהרון:
מקצצים בפעולות על מנת שתשולם המשכורת, דבר
זה לא היה נהוג עד כה.

י. רונק:
כיצד יכול להיות שבלשכת השר והמנהל הכללי
תהיה הגדלה ב- 14 אלף לירות.

הי"ר י. גורי:
אם חברי הוועדה מבקשים ביאורים נוספים,
אזי אנו נבקש ונקבל אותם.

לעכב את אישור מכתב זה ולבקש ביאורים
נוספים.

ה ו ח ל ט

היו"ר י. גורדי:

המכתב השלשה-עשר - תקציב משרד המסחר והתעשייה - העברה מסעיף נסדיים טכנולוגיים לסעיף בדיקות בטעבות חוץ. ההעברה דרושה כדי לאפשר ביצוע בדיקות בטטפר גדול מהמשוער אחרי גילוי טקרים רבים של זיופים במוצרי טזון.

תוכן מכתב זה אושר על-ידי הוועדה.

המכתב הארבעה-עשר - תקציב משרד התחבורה.

זה נעשה כדי לחסוך בהוצאות הקרן והריבית. הסכום הזה כולו מועבר לסעיף ההחזרות על חשבון השקעות קודמות. למעשה, החזירו את הסעיף הזה למקומו הנכון.

ועתה, רצוני לעבור לנושא אחר: ממסרד האוצר וממשרד הבריאות פנו ובקשו להמציא פרטים, כיצד מתחלקת התמיכה בין קופות החולים השונות. קבלנו פרטים אלה. בשעתו, קבלנו גם ביאורים כיצד מתחלקת תמיכה זו, ואילו עכשיו יש בידי אינפורמציה זו. (קרא את המכתב)

השיטה היא קבועה ועומדת זה שנים, ואותה קובעים לפי מספר הנפשות. במידה שמתעוררים ספקות על מספר הנפשות, הרי שהקופות עצמן יודעות והן לא תיתנה לקפת את עצמן.

איך אפשר לערער? דבר זה לא ייתכן.

י. רוקח:

אם מתעוררת תמיהה בקרב החברים, אנו יכולים לשאול אם אמנם נכונים האחוזים.

היו"ר י. גורדי:

אני מפנה שאלה נוספת.

אנחנו אומרים שתחנו בדיון, ולא סיימנו אותו, בתלונתם של עובדי "אל-על".

לא היתה ברורה ההצעה של ועדת המטבה.

י. בן-מרתן:

היו"ר י. גורדי:
החברה רוצה לתת כרטיסי טיסה חינם לעובדיה. כשבאו לבטל את המסור, קמה מהומה. לכן הטלנו על ועדת משנה לבדוק ענין זה, והיא הביאה לנו את הסיכומים שלה. היא מציעה הקלה בהצעה המקורית שהוכנה ע"י שר האוצר, החברה, באופן פנימי עם העובדים שלה, תיתן כרטיס חינם. אבל יש גם סכום נקוב של מחיר הכרטיס אשר הוא למטה מהמחיר הרגיל, לפיו העובדים יצטרכו לשלם. זה יהיה בערך בגבול של 40% של המס.

אם ועדת הכספים קובעת עקרון סבלי לדעת מהו שעור ההנחה, אז תאמר מלכתחילה שהם פטורים. אנחנו קובעים 5% ממחיר הכרטיס, פירוש הדבר שאנחנו נותנים 95% הנחה.

מר בזק:
למעשה, בוועדת המשנה ישבנו עם החברה וניסינו לערוך חישוב, כמה שווה המקום הפנוי באווירון לטיסה ממקום למקום. הם עדיין אינם יכולים לנקוב את המחיר המקורי. ולכן הוועדה לא קבעה כאן אחוז מסויים.

י. פורדר:

צודק חבר הכנסת בן-אהרן, כל הוויכוח לא היה ברור.

אני רוצה לומר את דעתי בענין זה. אני בעד זה שתינתנה הקלות לעובדים. דבר זה נהוג בכל הקווים. אם אנחנו רוצים לעזור להם לקבל תנאים טובים, אז אנחנו צריכים לתת להם אותם התנאים הקיימים בכל העולם.

כאן כתוב, לתת להם לשום מדי שבוע, אינני בעד זה. לעומת זה אני אומר, כמו שנהוג ב"תנובה" וב"סנא", שם נותנים מצרכים לעובדים, כך צריך להיות גם בחברה זו. כך מקובל בכל העולם, מי שעובד באיזה שהוא מוסד - מקבל הקלות והוא נהנה מזה. זה טבעי וזה מוצדק.

אינני מצדיק, למשל, את מסכורתם של חברי הכנסת. היא היתה - נניח - 20 לירות, אך היא למעשה 400 לירות, כי הוסיפו תשלומים שונים.

אני הייתי מציע באופן פשוט - שתהיה הצעה מוגדרת, להמליץ בפני האוצר לתת הקלות. חבר הכנסת קרגסן אמר "אם יש מקום פנוי", ולזה אינני מסכים, משום שעל ידי כך אנחנו קובעים את מחיר המקום. אני רוצה שלגבי כל העובדים תהיה זכות שווה.

ולכן אני מציע שתי הצעות: או להגיד חצי או שליש מהמס, או להמליץ בפני האוצר לתת הקלות בלבד.

י. בן-אהרן:

אני מקבל את הצעת חבר הכנסת פורדר.

י. רוקח:

חושבני כי חבר הכנסת פורדר מערוב בין ההנחות שהחברה נותנת לבין ההנחות שהמדינה נותנת. אם אתה יוצא מהנחה זו שצריך לתת הנחות, אז עובדי העיריה לא יצטרכו לשלם בעד מיס או כל מיני מסים אחרים. אך המדובר פה הוא על מסים למדינה ולא לחברה.

מה זה נקרא "מקום פנוי"? - הרי אוירון אינו שם כשיש לו מקומות פנויים, המדינה יכולה לתת 50% הנחה במס, ואילו החברה יכולה לתת לעובד כרטיס חינם מחוץ למנהל הכללי וסגנו. זוהי חברה שקשורה בחוץ-לארץ, ואין זה תפקיד מקומי. מר פינקוס, למשל, נסע תמיד לסו"ל. ולכן אני אומר, כי המנהל והסגן יסעו חינם, ויתרם ישאו ב-50% של המס על מחיר הכרטיס הרגיל.

י. אפרתי:

אף אני מצטרף ל-50%.

היו"ר י. גורי:

אני מרחיק לכת ואומר: אינני סבור שאנו נערבב פה שני דברים. אמר חבר הכנסת פורדר, שכל האנשים שעוסקים באיזה שהוא שירות נהנים. החברה יכולה לתת במחיר מוזל וכו', - זה טענינו של המעביד, אשר למדינה היא מטילה מסים על כל האזרחים, ואין היא פוטרת מזה את עובדי "אל-על"; אין פה משום קיפוח. השאלה היא אחרת: השאלה היא אם המדינה מעוניינת לעודד אנשים שיבואו לעבוד בחברה זו; יבואו מוסמים לעבוד כאן, והיא נותנת להם הנחות והקלות שונות לפי תקנות וצווים. השאלה היא אם הוועדה משיבה לנו, לאחר בדיקת הענין, שהיא ממליצה לתת הנחות לא משום שלילת ההנחה שיש בהם משום קיפוח, אלא בתוקף הנימוק של עידוד העובדים.

י. קרגמן:

אין להתעלם ממה שהיה. אין זה דבר חדש. עובדה היא שעובדי "אל-על" קבלו כרטיסי טיסה חינם ולא חל עליהם מס. שר האוצר אמר שכוונתו לא היתה לפטור את כל העובדים מתשלום מס, אולם, למעשה, היתה קיימת חוקה כזו אשר לפיה קבלו כל עובדי "אל-על" כרטיסי טיסה חינם אחת לשנתיים. והנה, הופיעה ההחלטה להטיל מס, שאין להתעלם ממנה.

היו"ר י. גורי:

בניח, שמוצרי אריגים מסויימים היו פטורים ממכס, ואחד הסיטונאים היה נוחן כמתנה מאותם האריגים לעובדיו. אך באה הממשלה והטילה מכס על האריגים של הסיטונאי הזה, שהוא האדם המקורי במקרה זה, אז יצטרך סיטונאי זה לשלם היטל זה. והיה, אם יהיה ברצונו לתת לעובדיו אריגים אלה פלוס המס, הרי זה עניו; אך אם הוא לא ירצה - אז העובד יצטרך לשלם זאת. האם ע"י כך יטען שיש בזה משום קיפוח? אכן עד כה היה פטור מהיטל זה, ואילו עכשיו לא.

י. רוקח:

גם בבתי הקולנוע היה נוהג כזה ואנחנו בטלנו אותו.

י. קרגמן:

החברה אינה שוללת זאת מעובדי הצוות לטוס, אבל זה חל רק לגבי עובדי הקרקע.

אני אומר, כי אין להתעלם מהחוקים הבינלאומיים. דבר זה חל לגבי מקצועות מסויימים בארצות שונות בעולם. בכל העולם נהוג שעובדי התעופה פטורים מלשלם מס נסיעה. בארצות-הברית, למשל, קיים מס בקווי הפנימיים.

ועדת המשנה קבעה: ביחס לעובדי הצוות - אין ויכוח. האוצר מכיר בזה. אולם לגבי עובדים אחרים בחברה, האוצר מוכן לחת הנחות, ואף אנו ממליצים לתת הנחות.

ש. דיין:

אם אנחנו אומרים ש"המשביר" ו"תנובה" מעניקים לעובדים מצרכים, הרי אלה מצרכים חיוניים. אני שואל: האם נסיעה לחו"ל היא בבחינת לחם או חמאה?

י. קרגמן:

אנחנו מציעים שלעובדי התעופה תינתן הנחה במס נסיעה. איזו הנחה? - זאת האוצר יקבע. אולם העקרון הוא - מתן הנחה.

היו"ר י. גורי:

הנוסחה של היום היא נוחה יותר. ועדת המשנה החליטה אתמול שהיא ממליצה בפני האוצר שהוא יחליט על הנחה מסויימת ממחיר הכרטיס. האוצר יכול לקבוע מחיר מוזל, בניח 60%, על מחיר כרטיס זה יטיל מחצית המס.

י. קרגמן:

הוא מוכן לקבוע מחיר אחד, כי זה בכל זאת מקום פנוי, וזה יהיה כבר מחיר מוזל.

היו"ר י. גורי:

אני מציע לוועדת הכספים להגיד שהיא ממליצה לתת הנחה, וחו לא.

י. פורדר:

רצוני להעיד הערה לגבי הדברים שנאמרו
ע"י חבר הכנסת דיין. נניח: אדם עובד
בלונדון או בפריס, ולו משפחה בארץ והוא קשור אליה. הוא בא לבקר
בארץ, יודע מה שמתרחש כאן. מה זה עובדי קרקע? - אלה הם אנשים
העובדים בלונדון, בפריס, בניו-יורק וכו', אלה הם עובדי החברה
הקשורים לארץ, והחברה נותנת להם אפשרות לבקר בה.

אינני רוצה שוועדת הכספים, אשר היא עוסקת
גם בשטחים אחרים, יהיה לה הרושם כי ביקור בארץ או בחו"ל יהיה
בעיניהם בכחינת לונדון. ישנו סוג אחר של פקידים אשר להם אולי
אין צורך לתת.

הי"ר י. גורי:

יכולות להיות שתי הצעות: א) להמליץ בפני
האוצר לתת הנחה מסויימת. ב) אני אמרתי
את דעתי, ואינני רוצה להכניס הצעה אחרת, הואיל וועדת המסנה הביעה
את דעתה פה אחד, ואני לא רוצה להציע הצעה נגדית בענין זה.

ה צ נ ע ה

בעד הצעת ועדת המסנה - רוב

י. רוקח:

אני הצעתי 50% מהמחיר הרגיל.

י. בן-אהרון:

אנחנו החלטנו לא לקבוע את גובה האחוז.

מר בזק:

ידוע לנו כי האוצר אינו מעונין בקביעת
האחוז.

הי"ר י. גורי:

אנו עובדים לענין החשמל. אנקש את חבר
הכנסת בהיר למסור דו"ח של ועדת המסנה

לענין החשמל.

א. בהיר:

לחברים זכור הדו"ח אותו מסרתי באחת מישיבות
ועדת המסנה לענין תעריפי החשמל לפני חדשים
בקשר עם עליית תעריפי החשמל, והנועדה, בזמנו, אישרה את הסיכומים
של ועדת המסנה. בינתיים חלו כמה התפתחויות, והם חלו, בעיקר, לרוב
העלות מחירי הדלק. הנועדה שמעה פרטים מפי מר קוזלוב - ראש מינהל
הדלק, ומר ארנון - מנהל משרד האוצר, על בעיית הדלק. לכן חושבני,
כי פטור אני מלמסור לכם פרטים על בעיה זו.

מחירי הדלק עלו במטבע זר, 20 דולר לטונה
בערך, והדבר קיבל את ביטויו גם בדלק של חברת החשמל. נוסף לזה, עקב
הטלת הסנקציות ע"י ברית-המועצות, חברת החשמל סובלת גם כן מכך.
כידוע, חברת החשמל היחה מקבלת את המזוט עפ"י החוזה שנחתם בין
מדינת ישראל לבין ברית-המועצות. דלק זה היה זול יותר מאחרים, והממשלה
איפשרה לחברת החשמל, בזמן האחרון, לשלם את המחיר האמיתי אשר היינו
מסלמים לרוסיה.

ההצעה שהובאה בפנינו, היחה למשך שלשה
חדשים - ינואר-מרץ, לפי תוספת של 25 לירות לטונה. הממשלה לא קיבלה
את כל עליית המחיר. כפי ששמענו פה, תוחלט על עליה יותר גדולה

במחיר

הבנוזין, הנפט והסולר מאשר במחיר המזוט והנפט לתעשייה. זהו
מצאה לפיצוט של 516 אלף ל"י בינואר-מרץ. מלבד זה, בוטלה
ההנחה שהממשלה התחייבה לשלם בסך של 2,5 מיליון לירות. זאת ועוד:
הפחתת ההכנסות כתוצאה מצמצום בצריכת החשמל...

רזרבה לא היתה.

רוקח:

רזרבה היתה עד חודש דצמבר 1956.
עכשיו הם נמצאים במסגרת של היבוא

א. בהיר:

החדש.

הצמצומים הביאו לידי כך - לפי הערכת
חברת החשמל - שנמצאו בגרעון של 2,5 מיליון לירות.

לגבי התכנית אשר הוגשה לנו ע"י חברת
החשמל בזמן שקבעו את התעריפים, יחד עם ביטול הסובסידיה: 7000 טון
דלק קיטצה חברת החשמל מדי חודש ע"י צמצום בשימוש. יחד עם זאת
הממשלה את הסובסידיה להשקאה אשר הבטיחה לשלם לחברת החשמל במקום
העלות התעריפים, וזה מצטבר לסכום של 289 אלף לירות בערך, ויחד עם
הסכום של הגרעון המסוער - לפי התכנית - מגיע לסכום כולל של
5,301,000 ל"י.

למרות כל ההיסוסים של חברת החשמל להעלות
את התעריפים, לא ראתה אפשרות חברת החשמל ומשרד הפיתוח לכסות את
זה ע"י עליית התעריפים, והיא הביאה הצעה לעליית תעריפים אשר תסתכם
בסני מיליון לירות במסך 3 חודשים. וההצעה שהובאה בפנינו היתה, לגבי
צרכנות ביתית עד 47 קו"ש לחודש - זו שקורה עם אינדקסהיורק -
לא תבוא בעליית המחירים גם היום. והמחיר הזה של 41 מיליוני קו"ש
נשאר כפי שהיה, זה דבר אחד.

(ב) מעל 47 קו"ש למשפחה, תבוא עליה
במחיר, והם מהווים למסך 3 חודשים, 26 מיליוני קו"ש לעומת 41 מיליוני
קו"ש הקטורים עם אינדקס היורק, וזה יתבטא בסכום של 650 אלף לירות
לפי 25 פר' הקו"ש.

צרכנות מסחרית - 36 מיליוני קו"ש לפי
25 פר', וזה מסתכם בסכום של 900 אלף לירות.

תעשייה - תהיה תוספת בתעשייה משתמשים
בכ-81 מיליוני קו"ש, התוספת היא בת 1 פרוטה, זהו מסתכם
ב-81 אלף לירות.

השקאה והספקת מים לירושלים - תסתכם
ב-24 אלף לירות.

הספקת מים כללי - תסתכם ב-9000 לירות.

יחד עם שינוי התעריפים לחימום מים בשעות
מוגבלות, אשר התוספת היא של 4 פר' לקו"ש, וזה מסתכם ב-45 אלף לירות;
ויחד עם שינוי התעריפים התעשייה, המסתכם ב-175 אלף לירות ובשינוי
התעריפים להשקאה - 40 אלף לירות, - כל זה יחד מגיע לסכום של
1,924,000 ל"י.

לעומת זאת, חברת החשמל סינתה את הסדרים
הפנימיים והיא תיתן הקלות בכדי לנצל את האפשרויות של העסקת
המכונות, על מנת להעלות את הרגטביליות של עבודת הלילה, וזה מתבטא
בחימום מים בשעות הלילה, אצחבו קבלנו את כל סדר התעריפים, והם
יאפשר גם לספק מים להסקיה בלילות במחיר יותר זול.

(אחרי כן רשמה מי)

א. בהיר:

הצבנו בפניהם שלוש שאלות:

(א) מה יהיה ביחס ל-3 מיליון הלירות החסרות להם, כי הם מקבלים רק 2 מיליון מתוך ה-5, ולפי הערכתם יהיה דפאיט.

(ב) מה יהיה להבטחתם להקטין את ההוצאות במיליון לירות, הבטחה זו ניתנה על-ידם לפני שלושה חודשים.

(ג) מה הן בדרך כלל בעיות ההנהלה המשקית של חברת החשטל, ומצריכות לא לייקר את מחירי החשטל.

הם ענו לנו:

(א) אין להם עכשיו כל תכנית ביחס להקטנת הגרעון של 5 מיליון לירות. הם אינם מציעים להעלות את המחירים. לדעתם לא מוצדק העניין של 47 ק"ש הניתנים במחיר כה זול לכל אזרחי הסדינה, אבל הם אינם יכולים לעשות מאומה בעניין זה.

(ב) ביחס לצמצומים - זה היה עוד לפני שנבחרה ההנהלה, הם ביקשו אותנו לחכות עד שיהיה עם סי לדבר.

(ג) על התכנון הכללי לגבי שאלת מסק החשטל במרוץ והקטנת ההוצאות, הם ביקשו אותנו לחכות עד אשר נוכל לשבת עם ההנהלה החדשה ומשרד הפיתוח לבירור יסודי של כל הבעיות. הגרעון הוא רק חלק מהגרעון השנתי שהאוצר יצטרך לכסות.

י. אפרתי: מה דובר על השימוש בחשטל של עובדי חברת החשטל?

א. בהיר: זה במסגרת הקיטוצים והתנאים הסוציאליים.

בזמנו הודיע משרד הפיתוח שהוא מנהל מסא ומתן על הכנסה למסגרת מסויימת, וכן ניתנו הוראות שהגבילו את השימוש בחשטל, אבל המסא ומתן טרם נגמרו.

ובכן אחרי בירור, הסכימה ועדת המסנה להעלות לפחות את 2 מיליון הלירות האלה, לפי התעריפים שהוצעו, והחליטה להיכנס לבדיקת אותם הדברים שלא יכולנו לברר לפני שהנהלה הזאת נבחרה.

היו"ר י. גורי: אני מבין שעבודתה של ועדת המסנה נכנסת מעתה לסלב הסלישי, כי דו"ח ביניים אחד היה לנו, הדו"ח שהוגש לנו עכשיו הוא גם כן שלב ביניים, והוועדה תצטרך להמשיך בעבודתה.

א. בהיר: אני רוצה לציין שדחינו את הבירור בעניית הדלק עד ה-1 לאפריל, תוך הנחה שעד אז יהיה ברור מה עם עניין הנפט דרך הצינור של אילת. זה הדבר הראשון שהצינור הזה צריך לפתור. צריך לפתור את בעיית הדלק הכבד, שיבוא בסקום הדלק הרוסי היותר זול. ואם אנחנו גוכל לקבל את הדלק דרך הצינור באילת, הרי החישובים של חברת החשטל לשנה הבאה יהיה להם אספקט אחר.

י. רוקח: חסרים בוועדה נציגים של שתי סיעות, ולכן אני מבקש לדחות את קבלת המסקנות עד השבוע הבא.

אני רוצה להעיר מספר הערות. אני חושב שיש דיפרופורציה גדולה מאוד בהעלאות, בין השימוש הפרטי לבין השימוש המסחרי והתעשייתי. לא ייתכן להטיל 2.5 גרוש על כל קו"ש נוסף על 47 קו"ש, לגבי השימוש הפרטי. אם אני לוקח כל איש תרבותי שרוצה לקרוא ספר אחרי העבודה או לכתוב - הוא לא יכול להתפק ב-47 קו"ש. אולי רק פועלים שחוזרים עייפים מעבודתם וצריכים לקום מוקדם בבוקר יכולים להתפק בזה. אנשים אחרים אינם יכולים בשום פנים להתפק בפחות מ-70 קו"ש.

בו בזמן אני חושב שבמעשיה אפשר היה לעשות דיפרנציאציה גדולה מאוד. יש מעשיות שהשימוש שלהן בחשטל הוא חלק קטן מהמעשיה, ולעומת זאת יש מעשיות אחרות שצורכות הרבה יותר חשטל. אינני

יודע מה להציע, אבל אני חושב שבתעשיית שמלות או אריגים אפשר להעלות את המחירים, ועל-ידי כך להקל במקצת על השימוש הפרטי.

מתוך 2 מיליון לירות, 900,000 לירות מוטלות על המטחר, זאת אומרת כ-45% מתצרוכת החשמל מוטלת על גוף קטן בערך. אני חושב שהחלוקה הפנימית איננה טובה. לדעתי צריך היה להטיל מכסימום 20 פרוטה על התצרוכת הפרטית עד 100 קו"ש, ומי שצורך יותר - ישלם 30 פרוטה. מי שרוצה לבשל בחשמל, לא איכפת לי, ישלם עבור זה. אבל המעמד הבינוני מקופח פה.

היו"ר י. גורי:

להצעתו הראשונה של חבר הכנסת רוקח. בדרך כלל נהוג כשפיעה מבקשת לרחות קבלת מסקנות - לקבל זאת. אבל ועדת המסנה סיכמה פה אחד, ואם כך אנחנו נוהגים לאשר את המלצותיה. אני גם חושב שמרכז הכובד עובר עכשיו לשלב השלישי של הבירור, ולא יהיה קל לשנות כרגע, אלא אם כן החלטנו להטיל את כל העומס הזה לא על הצרכן אלא על קופת המדינה. קופת המדינה אינה יכולה כעת לשאת בזה.

אם חבר הכנסת רוקח עומד בדעתו - אנחנו נדחה

את הסיכום לשבוע הבא.

א. בהיר:

יש הגיון שוועדת הכספים תיכנס לבירור יסודי אחרי שוועדת המסנה תגמור. אנחנו ניקח בחשבון שחברי הוועדה רוצים שהדו"ח של ועדת המסנה יגיע למליאה מיד אחרי הפגרה או אפילו לפני כן.

היו"ר י. גורי:

אנחנו לא מצביעים עכשיו. אנחנו רושמים לתשומת לבנו ומבקשים את הוועדה לכלכל את עבודתה כך שתוכל מיד אחרי הפגרה או באמצע הפגרה להגיש לנו את הדו"ח המלא שלה.

הישיבה נסתיימה בשעה 11.00.